

Aenden Ridder Constantijn Huyghens Sec.

N. 557

Myn' Heere,

Wie kan de ~~lijf~~^{+ geduld} der femme vlooven, over't afleggen
zulke
van ~~gaer~~^{beisfalen} een reize + eener tocht? oft den ~~gaer~~^{aenmelde} ghe
gaers meesters, die, ~~so~~ my te geballe, ~~zo~~ veel tyde ijt den brand
der berigheden gehaelt heeft? ~~lijt haere~~^{voorwaer} ~~verstalling~~^{aenmelde} en de stukken
hier by t' huijs keerende, heb ik het werk, ~~dat~~^{waerdigh}, van lid-
tot lidt verrekenen te worden, onthout sevensels ~~zo~~ lang gerekt
als t' eerste, dat ik uwer Ed. gestz. toe sond. Ik weens dat 't niet
afgemacht met ~~zijlken~~^{Zoo rypend' een'} geest, als het gericht derschilderijc de
graven van Arondel misschien ~~gemandt~~^{zonne} in blaerzen. Had
ik ~~vocht~~^{wat} wed van gelijke staet, 't waer om + my hoope te ge-
ben, dat de kuyters, ~~geijgh~~^{rich} daeraen vergaepende, ~~in dat soecens~~^{de waanschaepheit}
~~permanent blyck~~^{alangtoets} vinden zouden in ~~het waanschap~~^{het waanschap}. maar
~~Examen~~^{Dit la ptken achter denk ik uwer Ed.} Dit la ptken achter denk ik uwer Ed. ~~te~~^{geft} te
verstoonen, op dat ~~sy~~ my berichtte wat'er aente verhaelen
staet, voort afchryven. Want ~~wij~~^{de pleisten} dreyghen my
geest ~~was~~^{was} eens derwerts te daeghen: by laet he gelegenheit
ih verrooken mochtte, wat ter ~~prijs~~^{prijs} wasse walt ijt,

die forse bont, tot haogh bedryft gebooren,
(liet godt myn' Hollandsche groet aln den Prince) gree
Henrik vander Bergh. Maer, dewijl de veirzen boven komme
koomen, zoo hebbe'r u. Ed. gestz. hier een koppel, dat ijt het b.
spiegelen der daedt van uwer Ed. gestz. Heere vader, z. g.
gebooren is. Zekerst past men gemeenlyk de voorwoorden op de
genoede dingen: ik ~~zo~~ wistigh op de toekomende, als op de
gebeurde, t geen hier nae volgt, gespelet ijt Naemverspelling.

Negri enim nihil' cornua fibra est.

drabbighe droppen, goede om aerdtvormen hinc gelijk te
 fokken: ende zoo wij onverstaaten om de doortichtige ^{lijden}
~~peccaten~~ ~~daermee~~ te besprengen, t is ^{zicht} op enkele booy van ^{vooren} ~~onze~~
 naemen met binne vermaerheit reschepen, om ~~onze~~ ~~geloetva~~
~~kerke wile~~
~~docht ~~rekenen~~~~ der dode ~~rekenen~~ vallen. ~~Houtzellen,~~
Dies heb ik u voor Ed. gest. ~~ij~~ ~~in~~ ~~armoe~~ ~~niet~~ ~~hunnen~~
en niet alleen ~~o~~ ~~Dies is~~ ^{het} ~~zo~~ ~~verre~~ van ~~lewy~~ ~~Ed. gest.~~ ~~je~~
 te komen leuen uit myn armoe, dat ik haer noch veel van
 't haere onthoude: ende doch ^{aen} ~~zich~~, daerenboven ^{grooten} ~~zich~~
zelue te hort met my ~~autsielen~~ voor den ~~zaeten~~ soede
 macher, daer ik my op dat ambacht lietel verstaet, ~~ende~~
~~ende~~
en best min op 't stofferen. Meer 't lust mij, my te vlaeyen
 met deren misslags ~~weer~~ ~~da~~ terwachten aan de grintie die
 elk draeght tot het geen hem eighen is; om daer uit te
 beschijpen + onymer eere, dat u. Ed. gest.

Mijn Heere, ~~zich~~ gewaerdigt heeft te aenveiden, den
 eer haer over lang self ~~gh~~ ~~an~~ ~~soedelyk~~ opgedraeghen ~~eighe~~
~~da~~ ~~au~~ haer, ende eenighen eigendoem van
 uwer Ed. gest.

Onderdaensten dienaer

ligt Amsterdam. In Looenmaert, 1637. P. Offaft.